

Aktivitetsskalendar 2. halvår 2011

Onsdag d. 3. aug kl. 18.30	Sommermøde med madkurv i Svanninge Bakker ved restaurant Skovlyst. Bemærk tidspunktet og husk madkurven og solskinet!	
Onsdag d. 14. sep kl. 19.30	Viseaften	Visevært Merete Magasingården
Torsdag d. 13. okt kl. 19.30	Viseaften	Visevært Grethe Magasingården
Torsdag d. 3. nov kl. 19.30	Viseaften	Visevært Erling Magasingården
fredag d. 2. dec kl. 18.30	"Julefest" Magasingården Mulighed for spisning og sang (når vi har tygget af munden).	

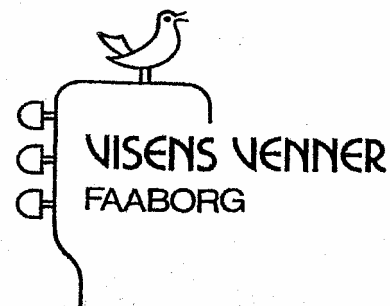
Mere om aktiviteterne og deres forløb på www.visensvennerfaaborg.dk

BESTYRELSEN,

Formand	Svendborgvej 204,	62613846	cthmoller@dadnet.dk
Claus Møller	\$600 Faaborg		
Kasserer	Odensevej 19	62 614425	karenerling@hotmail
Erling Nielsen	5600 Faaborg		
'Sekretær	Rugagervej 16	62 611487	grkj@stofanet.dk
Grethe Kjeldsen	5600 Faaborg		
Pressekontakt	Østerbrogade 7	626122 40	merete@vett.dk
Merete Vett	5600 Faaborg		
Bestyrelsesmed.	Kildetoften 30	62611405	povl.marstal@mail.dk
Povl Marstal	5600 Faaborg		
Suppleant	Klostergade 7	40986864	
Lis Kristiansen	5600 Faaborg		
Suppleant	Gl. Stenderupvej 7		
EvaMøller	5872 Broby		
Revisor	Odensevej 15	62610490	
Rasmus Rasmussen	5600 Faaborg		

Bliv Visevært!

Inden hver viseaften sørger vore dygtige musikere for, at der bliver tilrettelagt et passende program, der passer til aftenen, men for at skabe yderligere afveksling og fornyelse, skulle **DU** prøve at melde dig som visevært for en aften, d.v.s. at du kommer med forslag til de sange, **DU** synes der skal synges og måske selv vil fremføre et par stykker eller har en god ven eller flere, der vil hjælpe dig. Sidste aften før sommerpausen var det bestyrelsen plus et tidligere bestyrelsesmedlem, der havde megen fornøjelse af at lave et program der handlede om Knud Pheiffer. **"Prøv det nu!"**

2. halvår 2011

V I S E - l u l

Alt har sin tid!

Først "Visens Venner" i Randers, Så "Visens Venner 1 Faaborg". Spændende opgaver at give sig i kast med, vigtige opgaver; der er grund til at stå vagt om den danske sangskat. – Visens Venner er jo ikke en ungdomsforening! De unge synger sjældent det, som vi synger, det må man respektere, det er deres valg. Vi har truffet vores!

Da jeg var ung rektor i Randers kom en ældre lektor og fortalte, at han havde mange danske viser, og han sang dem. Nu ville han gerne stifte Visens Venner i Randers, hvis jeg ville hjælpe ham, Det blev indledningen for mig til mange års glæde ved at arbejde med de mange, mange forskelligartede viser, den danske sangskat rummer - jeg blev i øvrigt mod mit ønske formand for foreningen i Randers,

Så kom jeg københavner hjem til Faaborg, hvor jeg tilbragte alle mine ferier i 30 år, for at ende med at gifte mig med naboens datter! Glæden ved viser var usvækket, så Visens Venner måtte skabes i Faaborg! Det lykkedes at samle en kreds af interesserede en aften med en repræsentant fra "Visens Venner i Danmark" som deltager. Man kan ikke bare tage navnet "Visens Venner", man skal være et led i den overordnede forening "Visens Venner i Danmark", Da aftenen var gået var vores lokale forening en realitet, Den forening har musikalsk og menneskeligt givet store glæder. (fortsættes)

(fortsat)

Og gør det stadig!

Jeg har personligt besluttet mig til at vente med at blive gammel, jeg er jo kun 82 år! Men nu er tiden jo alligevel inde til at sætte tempoet ned, mens man stadig kan holde det! - Jeg er et dybt taknemmeligt menneske over alle de glæder, tilværelsen har givet mig. - Jeg siger tak til foreningens bestyrelse og til de mange dejlige mennesker, foreningen rummer. Og tak for mange dejlige timer. - Varmt menneskeligt samvær og dansk visesang er ikke nogen dårlig blanding!

Jeg ønsker "Visens Venner i Faaborg" en fremtid fuld af glæder og sender mange varme hilsener til jer alle fra en taknemmelig

Marstal.

REVYSKRÆDEREN LUSTY FRA Faaborg/Millinge.

For syv år siden skrev jeg en beretning om LUSTY og *hans* triste skæbne, der er nok efterhånden kun få i Faaborg der kan huske og har truffet dette vel i grunden lidt miskendte geni. Desværre var der nogle fejl og mangler i min beretning, I Visens Venner kender vi Lusty fra sangen nr.81, sangen om Svaninge Bakker, derfor denne reprise og en mere korrekt afslutning.

Lustys fulde navn var Axel Willy Lusty, han blev født i København den 6.december 1894, og han var åbenbart ingen velkommen julegave, for hans forældre foretrak anonymiteten. Efter sigende skulle de være af polsk-jødisk, herkomst, moderen var ansat i en mindre beværtning, faderen skulle efter sigende være ansat i marinen som hovmester på "Trekroner" fortet. Drengen blev anbragt på det indremissionske børnehjem "Godthåb".

I ejendommen Assensvei 255 i Millinge havde Frk. Maren Rasmussen en "småbørnsskole", og da hun på et tidspunkt mente at erfaringerne rakte drog hun til København og blev lærer, og muligvis forstanderinde på børnehjemmet "Godthåb". Da hun efter en del år ophørte med at undervise, drog hun tilbage til sin hjemegn, og blev værtinde i missionshuset "Eben Ezer" i Vestergade i Faaborg. Med sig fra hovedstaden havde hun to af sine yndlingsbørn for at sørge for deres videre uddannelse, de har nok begge været omkring været omkring konfirmationsalderen. Den ene, Holger Wiberg, blev en habil kunstmaler og en genial tegner, der dog senere forlod faget og tog lærereksamen. Den anden dreng var Lusty, og dermed var linjen lagt for hans senere liv på det smukke Sydfyn. Nogle huse fra missionshuset i Vestergade boede skræddermester Rasmus Rasmussen, og her kom Lusty i lære, og blev udlært som en dygtig og pertentlig fagmand. Som skrædder var han i nogle år ansat som skræddersvend hos Alfred Larsen i Kirkegyden i Østerby, i fritiden kunne man finde Lusty ved klaveret på den daværende restaurant

Tornehavehus på Nyborgvej. Han havde poetisk sans og kunne skrive sange både til revyer og til private fester, men hans mange talenter bragte ham i splid med sig selv og en almindelige borgerlig tilværelse. I 1950'erne var han blevet alkoholiker, og således fandt hans tidligere velynder ham ved Grubbe Mølle en lillejuleaften. Jeg er så ulykkelig sagde Lusty, jeg troede jeg skulle spise juleaften i Faaborg som jeg plejer, man de sagde at jeg var for udelikat til at lukke ind, bare jeg kunne komme hen til Marie og blive vasket, der ligger mit barbergrej henne. "Hop op i sidevognen" sagde Alfred Larsen, og så blev Lusty sat af ved Marie. Hun stod i køkkenet i fuld gang med juleforberedelserne. "Du kan gå nid i kælderen" børnene har lige været i bad, så der er varmt vand i gruekedlen, og når du er ren kan du komme med det tøj, det skal brændes. Heldigvis havde nabokonen, der var tilkaldt, noget tøj fra sin afdøde mand, og snart efter stod Lusty renvasket og nybarberet, iført en af Maries mands nok lidt rigelige skjorter. Hans sko bestod af lidt overlæder og noget sejlgarn, nu var de erstattet af et par gamle støvler som en anden nabo var kommet med, nu kunne de da ikke sige nej i Faaborg til sådan en ren og nyvasket julegæst.

I sine sidste "frie" år kom Lusty med jævne mellemrum, altid høflig, til vennerne i Millinge, fik stillet sulten og blev varmet op, fik lidt selvmedlidenhed, som kostede et par lommestørklæder. Efter kaffen, måske med lidt Brøndum, kom der gang i snakken om de gamle minder. Trods alt var der venlige mennesker der tog sig af ham. Hans gode kundskaber og gode opdragelse fornægtede sig ikke, man sagde at han kunne citere hele bibelen. Han blev ind imellem grebet af depression, og skrev enkelte dybt personlige digte der viste at han følte sig uhyre ensom og trist, som f.eks. Dette:

*Jeg gider ikke arbejde - kun leg med rim og vers
Og sang og spil, musik og dans og alle slags kommers,
Jeg ynder ikke kvinder - med snedighed og list,
Men leger helre med hunde, det er ganske vist.
Og derfor går jeg sikkert i hundene til sidst!*

Så en dag lå Lusty i sengen, udmattet med lungebetændelse. På sygehuset var der ingen "Pullimut", man sagde at det slog ham helt ud, og han blev indlagt på statshospitalet i Middelfart, her døde Lusty den 19. januar 1959 65 årgammel, beskrevet som nervenedbrudt alkoholiker under afvænnning. Han blev begravet på det, der dengang hed statshospitalets kirkegård. En lille skare af gamle venner mødte op og fulgte ham til hans sidste hvilested og vil altid huske ham som LIVSKUNSTNEREN LUSTY.

Han efterlod sig kun en gulnet protokol, hvori han havde nedskrevet en del lejligheds- og festsange samt nogle private digte.

Oplysninger samlet fra STAVN og fra Kaj Mehr./ Erling.